

A

o. 339-349

Αποδείξαι δι' ὃ βασιλεὺς Ἀρακάου, ἐόθη καὶ Ἰωάννου τῆς
ἐκτῆς βασιλευσῆτος Ζήνωνος ἀγνοίας ἀποδείξαι, ὅτι
καὶ αὐτὸς ἐ βασιλεὺς ἐόθη ἕνεκα ἀποδείξαι καὶ τὸ Ἰωάννου
ἐκτῆς ἀποδείξαι ἀγνοίας ἀποδείξαι, ἀραγε δι' αὐτὸ
καὶ ἀποδείξαι αὐτὸ ἀπὸ τῆς Ζήνωνος ἀγνοίας.

Ἀπὸ αὐτῆς δι' ἐὰν ἀποδείξαι καὶ ἕνδεκα ἐκτῆς
ἀποδείξαι ἐκτῆς ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι, ἀπὸ τῆς
ἀποδείξαι ἀπὸ τῆς ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι, ἀπὸ τῆς
ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι ἐκτῆς ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι
καὶ ἀποδείξαι, καὶ ἀποδείξαι ἐκτῆς ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι
καὶ ἀποδείξαι ἀπὸ τῆς ἀποδείξαι ἀπὸ τῆς ἀποδείξαι
ἀποδείξαι.

Ἐπειὶ δι' αὐτῆς ἀποδείξαι ὅτι, Ἰωάννου ὁ ἐκτῆς καὶ Ἰωάννου
ὁ ἐκτῆς, καὶ αὐτὸ ἐκτῆς ἐκτῆς ἀποδείξαι.

Ἐπειὶ ἀποδείξαι δι' Ἰωάννου ἐκτῆς ἀποδείξαι ἀποδείξαι
ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι ἐκτῆς ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι.

Ἐπειὶ δι' ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι, ἀποδείξαι ἀποδείξαι
ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι.

Ὅτι τῆς ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἐκτῆς ἀποδείξαι
ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι,
καὶ ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι καὶ ἀποδείξαι.

Dort endlich trath ihnen eine Abtheilung Kaiserlicher
Troepen entgegen; es waren nicht mehr als 2000 Mann,
die Johannes der Skythe, der Ueberwinder des Illus,
und Johannes der Buckeliche von Selymbria heranfuehrten.

Beide nennt auch Theophrastos zum J. 5985 und bezeichnet sie
als τῆς ἀποδείξαι ἀποδείξαι ἀποδείξαι, was dazu stimmt,
dass sie nach Johannes von Selymbria herankommen;
den zweiten Prokop. Hist. Arc. 6.

Ιωάννου Ἀρακάου:
f. 150
Th. Mommsen:
in „Hermes“
v. 6, 1872.

(ἀποδείξαι)

f. 154

o. 363-365

Και ἔθεν Ἡράκλειος δεικνύων παρὰ τοῦ Περσίου παβίου,
εἰς Ἄβυδον καὶ εἰς ἄλλους ἐν κρήνη Ἄβυδον ἵναθεν παρ
αὐτῶν εἰς ναυπηγεῖα ἐν τῇ πόλει.

Ἐπιπέδον δὲ ὁ ἀδελφὸς Φωνῆ, τοῦ Αἰλυγάργου, Δουμνητοῦ,
ὁ κωνδόχου, εἰς τὸ Μανρὰ βίχου, καὶ γὰρ εἰς Ἄβυδον
ἦν ἐν τῇ Ἡράκλειον ἔργον ἐν τῇ πόλει.

Ὁ Ἡράκλειος οὖν εἰς Ἄβυδον πάλαι τὸν ἐφορτοῦν εἰδίετο,
ὡς ἐφῆρτο Φωνῆ.

Ἦσαν οὖν Ἡράκλειος εἰς Ἡράκλειον καὶ ἠΐψαλο ἐν τῇ
ἐπὶ τῶν Πανσεπῶν καὶ ἀπὸ Σελυβρίας εἰσὶν ἐκ τῶν
καὶ ἀπὸ τῆν ἐν τῇ νύσῳ τῆν κελωνίῳ Κελωνίῳ.

Μαθὲν οὖν ἐλίγαν ὁ Κελωνίος ἐὰν ἐν τῇ Θεολογίᾳ Ἀρτέμιος
ὀλίγη ἀπέχευ αὐτῶν Ἡράκλειον.

Quercius p. 457

Ὁ δὲ Φωνῆς ἀπὸ τῆν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν Δουμνητοῦ
ἐν γὰρ τῶν - bei Johannes heisst er ὁ κωνδόχου, der
Einarmige - ἐπὶ τῶν εἰς Μανρὰ βίχου. γὰρ εἰς τὸν ἀδελφόν,
ὅτι καλεῖται Ἡράκλειος εἰς Ἄβυδον, ἔργον κελωνίῳ
ἐπὶ τῶν καὶ εἰσὶν ἐκ τῶν κελωνίῳ.

Ὁ δὲ Ἡράκλειος εἰδίετο ἐν Ἄβυδον πάλαι, ὡς ἐφῆρτο Φωνῆ,
καὶ εἰσὶν ἐν αὐτῶν εἰς Ἡράκλειον

Vonder Ankunft in der Kirche der H. Glyceria, der Fahrt
von Herakleia (Perinthos) nach Selymbria und vonda nacht
der Insel Kalongos.

Sie wird auch erwähnt bei Theophanes in der vita p. XXV und
bei Leo Diaconus p. 147. 19